

διπλής χρήσης είναι στενότερη από την ερμηνεία που δίδει στην ίδια έννοια η οδηγία, στο πλαίσιο επιβολής φόρου όπως ο επίμαχος εν προκειμένω φόρος επί των καυσίμων;

(¹) Οδηγία 2003/96/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με την αναδιάρθρωση του κοινοτικού πλαισίου φορολογίας των ενεργειακών προϊόντων και της ηλεκτρικής ενέργειας (ΕΕ L 283, σ. 51).

(²) Στα ολλανδικά: Wet belastingen op milieugrondslag (νόμος περί φορολογίας για την προστασία του περιβάλλοντος).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Curtea de Apel Bacău (Ρουμανία) στις 21 Σεπτεμβρίου 2012 — Elena Luca κατά Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

(Υπόθεση C-430/12)

(2012/C 399/16)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Curtea de Apel Bacău

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Elena Luca

Ανααιρεσιβαλλόμενο: Casa de Asigurări de Sănătate Bacău

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Ερωτάται αν αντιβαίνουν στα άρθρα 56 ΣΛΕΕ (πρώην άρθρο 49 ΕΚ) και 22 του κανονισμού 1408/71 (¹) εθνικές διατάξεις, όπως τα άρθρα 40, παράγραφος 1, στοιχείο b, 45 και 46 του διατάγματος 592/2008, σύμφωνα με τα οποία ο μισθωτός ή μη μισθωτός εργαζόμενος ή τα μέλη της οικογένειάς του δικαιούνται επιστροφής του συνόλου της καταβληθείσας δαπάνης για ιατρική περίθαλψη παρασχεθείσα στην αλλοδαπή μόνον εφόσον έχουν λάβει σχετική προέγκριση.
- 2) Ερωτάται αν η μερική απόδοση [της δαπάνης] για ιατρική θεραπεία η οποία έλαβε χώρα εντός της Κοινότητας και υπολογίστηκε σύμφωνα με τις ισχύουσες στο κράτος μέλος ασφαλίσεως τιμές, εν προκειμένω σύμφωνα με το άρθρο 71 του διατάγματος 122/2007 (το οποίο καταργήθηκε με το ισχύον σήμερα διάταγμα 729/2009), συνιστά περιορισμό κατά την έννοια του άρθρου 56 [ΣΛΕΕ] (πρώην άρθρου 49 ΕΚ).
- 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως επί των προηγούμενων ερωτημάτων, ερωτάται ποιο είναι το κατώτατο όριο του επιστρεπτέου στον ασφαλισμένο ποσού για δαπάνη στην οποία υποβλήθηκε ο ίδιος όταν το ύψος των προβλεπόμενων από το κράτος μέλος κατοικίας του δαπανών διαφέρει από εκείνο των προβλεπόμενων από το κράτος μέλος όπου έλαβε χώρα η θεραπεία του παροχών.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας (ΕΕ L 28 της 30.1.1977, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Înalta Curte de Casație și Justiție (Ρουμανία) στις 24 Σεπτεμβρίου 2012 — Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili κατά SC Rafinăria Steaua Română SA

(Υπόθεση C-431/12)

(2012/C 399/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η ρουμανική

Αιτούν δικαστήριο

Înalta Curte de Casație și Justiție

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσες: Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili.

Ανααιρεσιβαλλόμενη: S.C. Rafinăria Steaua Română SA

Προδικαστικό ερώτημα

Ερωτάται αν τυχόν ερμηνεία των διατάξεων του άρθρου 124 του [ρουμανικού] κώδικα φορολογικής δικονομίας υπό την έννοια ότι το Δημόσιο δεν οφείλει τόκους υπερημερίας για τα αιτούμενα βάσει δηλώσεων περί ΦΠΑ ποσά για το χρονικό διάστημα μεταξύ της ημερομηνίας συμψηφισμού των εν λόγω ποσών και της ημερομηνίας ακυρώσεως των πράξεων περί συμψηφισμού με δικαστική απόφαση αντίκειται προς τις διατάξεις του άρθρου 183 της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹);

(¹) ΕΕ L 347, σ. 1.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις 26 Σεπτεμβρίου 2012 — ACI Adam BV κ.λπ. κατά Stichting de Thuiskopie κ.λπ.

(Υπόθεση C-435/12)

(2012/C 399/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσιόντες: ACI Adam BV, Alpha International BV, AVC Nederland BV, BAS Computers & Componenten BV, Despec BV, Dexxon Data Media and Storage BV, Fuji Magnetics Nederland, Imation Europe BV, Maxell Benelux BV, Philips Consumer Electronics BV, Sony Benelux BV, Verbatim GmbH

Αναιρεσίβλητοι: Stichting de Thuiskopie, Stichting Onderhandelings Thuiskopie vergoeding

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Έχει το άρθρο 5, παράγραφος 2, αρχή και στοιχείο β', της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού⁽¹⁾ –ενδεχομένως σε συνδυασμό με το άρθρο 5, παράγραφος 5, της ίδιας οδηγίας– την έννοια ότι ο εκεί προβλεπόμενος περιορισμός του δικαιώματος του δημιουργού ισχύει για τις αναπαραγωγές που ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις του άρθρου αυτού, ανεξαρτήτως του αν τα αντίτυπα του έργου από το οποίο προέρχονται οι αναπαραγωγές αποκτήθηκαν από το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο νόμιμα –δηλαδή, χωρίς προσβολή των δικαιωμάτων δημιουργού των δικαιούχων–, ή ισχύει μόνο για τις αναπαραγωγές που προέρχονται από αντίτυπα που αποκτήθηκαν από το ενδιαφερόμενο φυσικό πρόσωπο χωρίς προσβολή των δικαιωμάτων δημιουργού των δικαιούχων;

2) α) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι αυτή που περιγράφεται στο τέλος του ερωτήματος αυτού, μπορεί η εφαρμογή των κριτηρίων του ελέγχου τριών σταδίων που καθιερώνεται από το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού να οδηγήσει στη διεύρυνση του πεδίου του περιορισμού του άρθρου 5, παράγραφος 2, ή μήπως η εφαρμογή αυτή μπορεί να συνεπάγεται μόνον υποχώρηση του εν λόγω περιορισμού;

β) Σε περίπτωση που η απάντηση στο ερώτημα 1 είναι αυτή που περιγράφεται στο τέλος του ερωτήματος αυτού, αντιβαίνει προς το άρθρο 5 της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού ή προς άλλον κανόνα του ευρωπαϊκού δικαίου ένας κανόνας εθνικού δικαίου που σκοπό έχει να επιβάλει την καταβολή δίκαιης αποζημίωσης για τις αναπαραγωγές που πραγματοποιεί φυσικό πρόσωπο για ιδιωτική χρήση και χωρίς τον παραμικρό άμεσο ή έμμεσο εμπορικό σκοπό, ανεξαρτήτως του αν η πραγματοποίηση των αναπαραγωγών επιτρέπεται δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού –και χωρίς ο κανόνας αυτός να προσβάλλει το δικαίωμα απαγόρευσης που έχουν οι δικαιούχοι ή να θίγει την αξίωσή τους για αποζημίωση;

Ασκει επιρροή για την απάντηση στο ανωτέρω ερώτημα, υπό το πρίσμα του ελέγχου τριών σταδίων που καθιερώνεται από το άρθρο 5, παράγραφος 5, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού, το γεγονός ότι τα διαθέσιμα τεχνικά μέσα δεν είναι (ακόμα) επαρκή για την καταπολέμηση του φαινομένου της παραγωγής μη εγκεκριμένων ιδιωτικών αντιγράφων;

3) Έχει εφαρμογή η οδηγία σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας⁽²⁾ σε διαφορά όπως η υπό κρίση, στην οποία –αφού προηγουμένως το κράτος μέλος έχει επιβάλει, δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 2, της οδηγίας για το δικαίωμα του δημιουργού, στους παραγωγούς και εισαγωγείς υποθεμάτων κατάλληλων και προορισμένων για την παραγωγή έργων την υποχρέωση μετακύλισης της κατά την έννοια της διάταξης αυτής δίκαιης αποζημίωσης και αφού έχει ορίσει ότι η εν λόγω δίκαιη αποζημίωση πρέπει να μετακυλιθεί σε οργανισμό οριζόμενο από το εν λόγω κράτος μέλος ο οποίος είναι επιφορτισμένος με την είσπραξη και την κατανομή της εν λόγω

αποζημίωσης– υπόχρεοι καταβολής ζητούν από το δικαστήριο, λαμβανομένων υπόψη των συγκεκριμένων περιστάσεων της υπόθεσης που θεωρούνται κρίσιμες για τον καθορισμό της δίκαιης αποζημίωσης, να εκδώσει απόφαση εις βάρος του εν λόγω οργανισμού, ο οποίος εναντιώνεται στο αίτημα αυτό;

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ L 167, σ. 10).

⁽²⁾ Οδηγία 2004/48/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ L 157, σ. 45).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Κάτω Χώρες) την 1η Οκτωβρίου 2012 — X κατά Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

(Υπόθεση C-437/12)

(2012/C 399/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: X

Εφεσίβλητος: Voorzitter van het managementteam van het onderdeel Belastingdienst/Z van de rijksbelastingdienst

Προδικαστικά ερωτήματα

1) Πρέπει, για την εξέταση του ερωτήματος στο οποίο πρέπει να δοθεί απάντηση στο πλαίσιο του άρθρου 110 ΣΛΕΕ, και το οποίο έγκειται στο αν το ποσό του φόρου που επιβλήθηκε το 2010 για την ταξινόμηση του [επίμαχου] επιβατικού αυτοκινήτου υπερβαίνει (ή όχι) το εναπομένον ποσό του φόρου που είναι ενσωματωμένο στην αξία των ομοειδών μεταχειρισμένων αυτοκινήτων που έχουν ήδη ταξινομηθεί στην ημεδαπή, να θεωρηθούν ως ομοειδή, για τον υπολογισμό του εν λόγω εναπομένου ποσού:

— ένα παρόμοιο επιβατικό αυτοκίνητο το οποίο κατά τον χρόνο της πρώτης θέσης σε κυκλοφορία του [επίμαχου] επιβατικού αυτοκινήτου (δηλαδή το 2006) ήταν ταξινομημένο ως καινούργιο, ή

— επιπλέον, τα (λοιπά) επιβατικά αυτοκίνητα τα οποία είναι διαθέσιμα στην αγορά μεταχειρισμένων επιβατικών αυτοκινήτων το 2010 και τα οποία, ακριβώς όπως το [επίμαχο] επιβατικό αυτοκίνητο, τέθηκαν για πρώτη φορά σε κυκλοφορία στις 30 Μαΐου 2006 και κατά τα λοιπά είναι παρόμοια, αλλά μετά τις 30 Μαΐου 2006 (δηλαδή από τις 30 Μαΐου 2006 μέχρι και το 2009) (εισιχθήσαν και) ταξινομήθηκαν ως μεταχειρισμένα επιβατικά αυτοκίνητα, και/ή